

Владимир Леви „Травматология на любовта“

...Пред раздели големи подобно на морски
вълни по-спокойни напират,
ако знаем отрано съдбите си хорски,
кой ли лекар би тръгнал да дири...

Заглавието на тази книга се роди едва ли не със закъснение – когато тя беше почти готова за печат. Случват се внезапни озарения, изведнъж се появява думата...

А първоначално вместо „травматология“ бях написал „превратности“. Хубава дума, включва и поврати, и пре-междия, и приключения, но много банална, като в женско романче. Травматология на любовта, травматология на душата – това е по същество, съвсем конкретно.

Когато на младини поех по пътя на психотерапията – мост между медицината и психологията, – изобщо не си представях колко много ще се занимавам именно с това: страданията и драмите на пола, трагедиите и трагикоме-диите... Манипулационна за травмите на любовта – това е всъщност кабинетът на психотерапевта.

Не си го представях, когато завърших медицина, а даже и много по-късно... И не си го представях, между другото, защото самият аз бях затънал в несгоди от същия вид.

И ми се струваше, че всеки случай на любовна травма, както и моят личен, е чисто недоразумение, изключение...

То изригва във пяна,
не гори и не спира,
то е вечно – морето на име Тъга.

Аз обичах, обичам.

Бог съдбите избира.

Тъй Животът е кратък,

Тъй е близка Смъртта...

Да си изживееш живота без любовни травми, без загуби, без болка е също толкова невероятно, както никога да не се удариш или да не хванеш грип. Та в тази книга ще обсъдим с вас не как да подминем любовните несполуки и проблемите или как да решим всичките си проблеми.

Аз ви казвам: от страстите няма лечение,
в равновесие няма везните да спрат,
и животът на всекиго няма значение,

а единствено смисъл по земния път...

А ще говорим как при проблеми или без проблеми човек да остане човек. Как да превърне любовните несполуки в лостове за саморазвитието си. Как, ако не е открил щастието или го е загубил, да стане такъв, че щастието да го намери.

Всичко това изисква подробно навлизане в „амурологията“ (не вярвам да ви трябва превод, но за всеки случай ви подсещам, че „амур“ означава „любов“) и в любовната травматология – за изучаване и лечение на любовните страдания.

Не, стихът ми не е равнозначен

с живота,

всичко тук е за друго, той е убит...

Но развързката може, току-виж, да отложи;

ще помогне на някого, ще уталожи

нечий страх и страдание моят глас лековит...

Ако пътят се прихванат и някои практически знания в областта на психотехниката, конкретната психология на любовните отношения – и се използват успешно, – какво друго да си пожелаем от отпечатаните букви?...

И да сме изпълнени с жизненост...